

AVTAL

mellan Europeiska unionen och Konungariket Norge om administrativt samarbete, bedrägeribekämpning och indrivning av fordringar på mervärdesskatteområdet

EUROPEISKA UNIONEN, nedan kallad *unionen*,

och

KONUNGARIKET NORGE, nedan kallat *Norge*,

nedan kallade *parterna*,

SOM ÖNSKAR säkerställa korrekt fastställande, beräkning och uppbörd av mervärdesskatt, indrivning av fordringar på mervärdesskatteområdet, undvika dubbelbeskattning eller utebliven beskattning samt bekämpa mervärdesskattebedrägeri.

SOM ÄR MEDVETNA OM att kampen mot gränsöverskridande mervärdesskattebedrägerier och undandragande på mervärdesskatteområdet kräver ett nära samarbete mellan de behöriga myndigheter som ansvarar för tillämpningen av lagstiftningen inom detta område.

SOM ERKÄNNER att gränsöverskridande mervärdesskattebedrägerier och undandragande på mervärdesskatteområdet har specifika egenskaper och mekanismer som skiljer dem från andra slags skattebedrägerier och det behövs därför specifika rättsliga verktyg för det administrativa samarbetet, särskilt för det ömsesidiga informationsutbytet.

SOM HAR FÖR AVSIKT att bidra till Eurofisc-nätverket för utbyte av riktad information för att bekämpa gränsöverskridande mervärdesskattebedrägerier, med förbehåll för de begränsningar som följer av detta avtal.

SOM ÄR MEDVETNA OM att samtliga avtalsslutande parter bör tillämpa regler om sekretess och skydd av personuppgifter i enlighet med Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG ⁽¹⁾ om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter, inbegripet inom ramen för Eurofisc.

MED HÄNSYN TILL att bedömningen av en korrekt tillämpning av mervärdesskatt på telekommunikationstjänster, radio- och televisionstjänster och tjänster som tillhandahålls på elektronisk väg endast kan göras effektivt genom internationellt samarbete.

MED BEAKTANDE AV att unionen och Norge är grannar och dynamiska handelspartner och även parter i avtalet om Europeiska ekonomiska samarbetsområdet (nedan kallat *EES-avtalet*) som syftar till att på ett kontinuerligt och balanserat sätt stärka avtalssparternas handelsrelationer och ekonomiska relationer med lika konkurrensvillkor och respekt för samma regler i syfte att skapa ett enhetligt Europeiskt ekonomiskt samarbetsområde.

SOM ERKÄNNER att, trots att skatteärenden inte omfattas av EES-avtalet, både unionen och Norge har intresse av ett samarbete som syftar till en mer effektiv tillämpning och verkställighet av mervärdesskatt.

HAR ENATS OM FÖLJANDE.

AVDELNING I

ALLMÄNNA BESTÄMMELSER

Artikel 1

Syfte

Syftet med detta avtal är att inrätta en ram för administrativt samarbete mellan unionens medlemsstater och Norge i syfte att de behöriga myndigheter som ansvarar för tillämpningen av lagstiftningen om mervärdesskatt ska kunna bistå varandra med att säkerställa att denna lagstiftning efterlevs och att skydda mervärdesskatteintäkter.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG av den 24 oktober 1995 om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter (EGT L 281, 23.11.1995, s. 31).

Artikel 2

Tillämpningsområde

1. I detta avtal fastställs regler och förfaranden för samarbetet:
 - a) om att utbyta all information som kan göra det möjligt att korrekt fastställa mervärdesskatten, säkerställa en korrekt tillämpning av mervärdesskatten och bekämpa mervärdesskattebedrägeri;
 - b) för indrivning av
 - i) fordringar på mervärdesskatteområdet,
 - ii) administrativa sanktioner, böter, avgifter och tilläggsavgifter avseende de fordringar som avses i led i) och som tagits ut av de förvaltningsmyndigheter som är behöriga att ta ut mervärdesskatten, eller genomföra administrativa utredningar som rör den, eller som bekräftats av administrativa eller rättsliga organ på begäran av dessa förvaltningsmyndigheter,
 - iii) ränta och kostnader avseende de fordringar som avses i leden i och ii.
2. Detta avtal ska inte påverka tillämpningen av reglerna om administrativt samarbete och bedrägeribekämpning och bistånd vid indrivning av fordringar på mervärdesskatteområdet mellan unionens medlemsstater.
3. Detta avtal ska inte påverka tillämpningen av reglerna om ömsesidig rättslig hjälp i brottmål.

Artikel 3

Definitioner

I detta avtal gäller följande definitioner:

- a) *mervärdesskatt*: mervärdesskatt i enlighet med rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt ⁽¹⁾ för unionens del och mervärdesskatt i enlighet med den norska lagen nr 58 av den 19 juni 2009 om mervärdesskatt för Norges del.
- b) *stat*: en EU-medlemsstat eller Norge.
- c) *stater*: EU-medlemsstaterna och Norge.
- d) *tredjeland*: ett land som varken är en EU-medlemsstat eller Norge.
- e) *behörig myndighet*: den myndighet som utsetts enligt artikel 4.1.
- f) *centralt kontaktkontor*: det kontor som har utsetts enligt artikel 4.2, med huvudansvar för kontakter vid tillämpningen av avdelning II eller avdelning III.
- g) *kontaktorgan*: ett annat kontor än det centrala kontaktkontoret, vilket har utsetts till detta enligt artikel 4.3 för att begära eller bevilja ömsesidigt bistånd enligt avdelning II eller avdelning III.
- h) *behörig tjänsteman*: en tjänsteman som har utsetts enligt artikel 4.4 och som kan utbyta information direkt enligt avdelning II.
- i) *begärande myndighet*: ett centralt kontaktkontor, ett kontaktorgan eller en behörig tjänsteman som begär bistånd enligt avdelning II på en behörig myndighets vägnar.
- j) *sökande myndighet*: ett centralt kontaktkontor eller ett kontaktorgan i en stat som lämnar in en begäran enligt avdelning III.
- k) *anmodad myndighet*: ett centralt kontaktkontor, ett kontaktorgan eller – vad gäller samarbete enligt avdelning II – en behörig tjänsteman som mottar en begäran från en begärande myndighet eller en sökande myndighet.
- l) *person*:
 - i) en fysisk person,
 - ii) en juridisk person,
 - iii) om gällande lagstiftning medger det, en sammanslutning av personer som har befogenhet att utföra rättshandlingar men som inte har en juridisk persons rättsställning, eller,
 - iv) någon annan juridisk konstruktion, oavsett hur den är beskaffad eller utformad och oavsett om den har status som juridisk person eller inte, som omfattas av mervärdesskatt eller är betalningsskyldig för de fordringar som avses i artikel 2.1 b.

⁽¹⁾ EUT L 347, 11.12.2006, s. 1.

- m) *den gemensamma kommittén*: den kommitté som ansvarar för att säkerställa att avtalet fungerar och genomförs väl enligt artikel 41.
- n) *administrativ utredning*: alla kontroller, utredningar och övriga åtgärder som staterna genomför för att fullgöra sina skyldigheter att säkerställa att mervärdesskattelagstiftningen tillämpas korrekt.
- o) *spontan informationsutbyte*: icke-systematiskt lämnande av uppgifter till en annan stat, vid vilken tidpunkt som helst och utan föregående begäran.
- p) *automatiskt informationsutbyte*: systematiskt tillhandahållande av på förhand bestämd information utan föregående begäran till en annan stat.
- q) *samtidig kontroll*: samordnad kontroll av skattskyldigheten för en eller flera beskattningsbara personer som har en anknytning till varandra och som organiseras av minst två eller fler stater som har gemensamma eller kompletterande intressen.
- r) *på elektronisk väg*: med hjälp av elektronisk utrustning för behandling, inbegripet digital signalkomprimering, och lagring av information, via kabel, radio, optisk teknik eller andra elektromagnetiska medel.
- s) *CCN/CSI-nätet*: den gemensamma plattform som bygger på Gemensamma kommunikationsnätet (nedan kallat CCN) och Gemensamma systemgränssnittet (nedan kallat CSI), vilken unionen har utformat för att säkerställa all överföring på elektronisk väg mellan behöriga myndigheter inom området för beskattning.
- t) *telekommunikationstjänster, radio- och televisionssändningar och elektroniska tjänster*: de tjänster som definieras i artiklarna 6a, 6b och 7 i rådets genomförandeförordning (EU) nr 282/2011 ⁽¹⁾ om fastställande av tillämpningsföreskrifter för direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt.

Artikel 4

Organisation

1. Varje stat ska utse en behörig myndighet som ansvarar för tillämpningen av detta avtal.
2. Varje stat ska utse
 - a) ett centralt kontaktkontor med huvudansvar för tillämpningen av avdelning II i detta avtal, och
 - b) ett centralt kontaktkontor med huvudansvar för tillämpningen av avdelning III i detta avtal.
3. Varje behörig myndighet får, direkt eller genom delegering, utse
 - a) kontaktorgan som direkt ska utbyta information enligt avdelning II i detta avtal,
 - b) kontaktorgan som ska begära eller bevilja ömsesidigt bistånd enligt avdelning III i detta avtal, inom ramen för sin särskilda territoriella eller operativa behörighet.
4. Varje behörig myndighet får, direkt eller genom delegering, utse behöriga tjänstemän som direkt kan utbyta information på grundval av avdelning II i detta avtal.
5. De centrala kontaktkontoren ska hålla förteckningen över kontaktorganen och de behöriga tjänstemännen aktuell och göra den tillgänglig för de övriga centrala kontaktkontoren.
6. När ett kontaktorgan eller en behörig tjänsteman skickar eller tar emot en begäran om bistånd enligt detta avtal, ska det informera sitt centrala kontaktkontor om detta.
7. Om ett centralt kontaktkontor, ett kontaktorgan eller en behörig tjänsteman tar emot en begäran om ömsesidigt bistånd som kräver en åtgärd utanför dess behörighet, ska de utan dröjsmål överlämna begäran till det behöriga centrala kontaktkontoret eller kontaktorganet och informera den begärande eller sökande myndigheten om detta. I sådant fall ska den tidsfrist som avses i artikel 8 börja löpa dagen efter det att begäran om bistånd överlämnats till det behöriga centrala kontaktkontoret eller det behöriga kontaktorganet.
8. Varje stat ska underrätta Europeiska kommissionen om sin behöriga myndighet enligt detta avtal inom en månad efter undertecknandet av detta avtal och ska underrätta kommissionen om eventuella ändringar utan dröjsmål. Europeiska kommissionen håller förteckningen över behöriga myndigheter aktuell och gör den tillgänglig för den gemensamma kommittén.

⁽¹⁾ Rådets genomförandeförordning (EU) nr 282/2011 av den 15 mars 2011 om fastställande av tillämpningsföreskrifter för direktiv 2006/112/EG om ett gemensamt system för mervärdesskatt (EUT L 77, 23.3.2011, s. 1).

Artikel 5

Avtalet om servicenivå

Ett avtal om servicenivå, vilket ska sörja för den tekniska kvaliteten på och omfattningen av tjänsterna för att kommunikations- och informationsutbytessystemen ska fungera, ska ingås i enlighet med det förfarande som fastställs av den gemensamma kommittén.

Artikel 6

Sekretess och skydd av personuppgifter

1. Den information som en stat inhämtat enligt detta avtal ska behandlas konfidentiellt och skyddas på samma sätt som information som inhämtats enligt nationell lagstiftning och i den mån det är nödvändigt för att skydda personuppgifter, enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 95/46/EG och de skyddsåtgärder som kan anges av den stat som tillhandahåller informationen i enlighet med dess lagstiftning.

2. Sådan information får lämnas ut till personer eller myndigheter (inbegripet domstolar och administrativa organ eller tillsynsorgan) som tillämpar lagstiftning om mervärdesskatt och för att korrekt fastställa mervärdesskatt samt i syfte att tillämpa verkställighet inklusive indrivning eller säkerhetsåtgärder avseende fordringar på mervärdesskatteområdet.

3. Den information som avses i punkt 1 får också användas för fastställande och verkställighet inklusive indrivning av andra skatter och obligatoriska socialavgifter. Om den information som utbyts avslöjar eller bidrar till att styrka överträdelser av skattelagstiftningen får den också användas för att ålägga administrativa sanktioner eller straffrättsliga påföljder. Endast de personer eller myndigheter som nämns i punkt 2 får använda informationen och endast för de ändamål som anges i de föregående meningarna i den här punkten. De får lämna ut den vid offentliga domstolsförfaranden eller i rättsliga avgöranden.

4. Trots vad som sägs i punkterna 1 och 2 ska den stat som tillhandahåller informationen, på grundval av en motiverad begäran, tillåta att den utnyttjas för andra ändamål än de som anges i artikel 2.1 av den stat som tar emot information, om den får användas för liknande ändamål enligt lagstiftningen i den stat som tillhandahåller informationen. Den anmodade myndigheten ska godta eller vägra en sådan begäran inom en månad.

5. De rapporter, intyg och andra handlingar, eller vidimerade kopior eller utdrag ur sådana, som en stat erhållit i samband med bistånd enligt detta avtal kan återopas som bevismaterial i den staten, under samma förutsättningar som gäller för motsvarande handlingar som överlämnats av en myndighet i den staten.

6. Den information som överlämnats av en stat till en annan stat får vidarebefordras av den sistnämnda staten till en annan stat om den behöriga myndighet som överlämnade informationen har godkänt detta på förhand. Den stat från vilken informationen härrör kan motsätta sig ett sådant informationsutbyte inom tio arbetsdagar från den dag då den mottog meddelandet från den stat som önskar utbyta informationen.

7. Staterna får vidarebefordra information som erhållits enligt detta avtal till tredjeländer, förutsatt att följande villkor är uppfyllda:

a) Överföringen av information omfattas av den överförande statens nationella lagstiftning där artikel 25 i direktiv 95/46/EG om skydd för enskilda personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter genomförts, särskilt vad gäller lämplig skyddsnivå i det berörda tredjelandet.

b) Den behöriga myndigheten från vilken informationen härrör har samtyckt till överföringen.

c) Överföringen är tillåten enligt överenskommelser om bistånd mellan den stat som överför informationen och vederbörande tredjeland.

8. När en stat mottar information från ett tredjeland får staterna utbyta denna information i den mån det är tillåtet enligt överenskommelser om bistånd med vederbörande tredjeland.

9. Varje stat ska omedelbart underrätta övriga berörda stater om ett brott mot sekretessreglerna, ett brott mot skyddet av personuppgifter och eventuella sanktioner och korrigerande åtgärder som följaktligen vidtagits.

10. Personer som är vederbörligen ackrediterade av Europeiska kommissionens ackrediteringsmyndighet för säkerhet kan få tillgång till dessa upplysningar endast i den utsträckning det är nödvändigt för drift, underhåll och utveckling av CCN/CSI-nätet.

AVDELNING II

ADMINISTRATIVT SAMARBETE OCH BEDRÄGERIBEKÄMPNING

KAPITEL 1

Informationsutbyte på begäran

Artikel 7

Informationsutbyte och administrativa utredningar

1. Den anmodade myndigheten ska på den begärande myndigheten begäran överlämna den information som avses i artikel 2.1 a som gäller ett eller flera enskilda fall.
2. För att kunna lämna den information som avses i punkt 1 ska den anmodade myndigheten låta genomföra de administrativa utredningar som behövs för att få fram informationen.
3. Den begäran som avses i punkt 1 får innehålla en motiverad begäran om en administrativ utredning. Om den anmodade myndigheten anser att det inte krävs någon administrativ utredning, ska den omedelbart underrätta den begärande myndigheten om skälen till detta.
4. Om den anmodade myndigheten vägrar att genomföra en administrativ utredning avseende de belopp som deklarerats av en beskattningsbar person i samband med de leveranser av varor eller tillhandahållanden av tjänster som avses i bilagan, vilka utförs av en beskattningsbar person som är etablerad i den anmodade myndighetens stat och vilka är beskattningsbara i den begärande myndighetens stat, ska den anmodade myndigheten åtminstone förse den begärande myndigheten med uppgifter om datum och belopp för alla berörda leveranser och tillhandahållanden som under de senaste två åren gjorts av den beskattningsbara personen i den begärande myndighetens stat.
5. För att skaffa fram den begärda informationen eller genomföra den begärda administrativa utredningen ska den anmodade myndigheten, eller den administrativa myndighet som den anmodade myndigheten hänskjuter ärendet till, gå till väga som om den agerade för egen räkning eller på begäran av en annan myndighet i den egna staten.
6. Den anmodade myndigheten ska på den begärande myndighetens begäran till denna överlämna all relevant information som den får eller förfogar över samt resultaten av administrativa utredningar, i form av rapporter, redogörelser eller andra handlingar, eller vidimerade kopior av eller utdrag ur sådana.
7. Originalhandlingar ska tillhandahållas endast om detta inte strider mot de gällande bestämmelserna i den anmodade myndighetens stat.

Artikel 8

Tidsfrist för att lämna information

1. Den anmodade myndigheten ska lämna den information som avses i artikel 7 så snart som möjligt och senast tre månader efter den dag då begäran mottagits. Om den anmodade myndigheten redan har tillgång till den berörda informationen, ska tidsfristen dock förkortas till högst en månad.
2. För vissa särskilda kategorier av fall kan den anmodade och den begärande myndigheten komma överens om andra tidsfrister än de som avses i punkt 1.
3. Om den anmodade myndigheten inte kan svara på en begäran inom de tidsfrister som avses i punkterna 1 och 2, ska den omedelbart skriftligen underrätta den begärande myndigheten om skälen till att tidsfristerna inte kan iaktas och om när den räknar med att kunna svara.

KAPITEL 2

Informationsutbyte utan föregående begäran

Artikel 9

Typer av informationsutbyte

Informationsutbyte utan föregående begäran ska antingen vara spontant, i enlighet med artikel 10, eller automatiskt i enlighet med artikel 11.

*Artikel 10***Spontant informationsutbyte**

En stats behöriga myndighet ska utan föregående begäran till den behöriga myndigheten i en annan stat spontant lämna all information enligt artikel 2.1 a, som inte har lämnats i enlighet med det automatiska informationsutbyte som anges i artikel 11, som den har kännedom om i följande fall:

- a) Om beskattningen anses äga rum i destinationsstaten och information från ursprungsstaten är nödvändig för kontrollsystemets effektivitet i destinationsstaten.
- b) Om en stat har skäl att tro att ett brott mot mervärdesskattelagstiftningen har begåtts eller sannolikt har begåtts i den andra staten.
- c) Om det finns en risk för bortfall av skatteintäkter i den andra staten.

*Artikel 11***Automatiskt informationsutbyte**

1. De informationskategorier som omfattas av automatiskt utbyte kommer att avgöras av den gemensamma kommittén i enlighet med artikel 41.
2. En stat får avstå från att delta i det automatiska utbytet för en eller flera informationskategorier som avses i punkt 1 om inhämtandet av information för ett sådant utbyte skulle kräva att nya ålägganden införs för personer som är skyldiga att betala mervärdesskatt eller skulle ålägga staten en oproportionerlig administrativ börda.
3. Varje stat ska skriftligt underrätta den gemensamma kommittén om sitt beslut som fattats i enlighet med föregående punkt.

*KAPITEL 3***Övriga samarbetsformer***Artikel 12***Administrativ delgivning**

1. På anmodan av den begärande myndigheten ska den anmodade myndigheten, i enlighet med gällande regler om delgivning av motsvarande handlingar i den anmodade myndighetens stat, delge mottagaren alla handlingar och beslut från de begärande myndigheterna och som avser tillämpningen av mervärdesskattelagstiftningen i den begärande myndighetens stat.
2. I en begäran om delgivning, som ska innehålla uppgift om ämnet för den handling eller det beslut som ska delges, ska det anges namn, adress och all annan information som är av betydelse för att identifiera mottagaren.
3. Den anmodade myndigheten ska utan dröjsmål underrätta den begärande myndigheten om hur begäran om delgivning behandlats, framför allt om den dag då beslutet eller handlingen delgavs mottagaren.

*Artikel 13***Närvaro vid myndigheter och medverkan i administrativa utredningar**

1. Genom överenskommelse mellan den begärande myndigheten och den anmodade myndigheten, och på de villkor som fastställts av den senare, får den anmodade myndigheten tillåta att tjänstemän som bemyndigats av den begärande myndigheten närvarar, i syfte att utbyta sådan information som avses i artikel 2.1 a, vid kontoren tillhörande den anmodade myndigheten eller på en annan plats där dessa myndigheter utför sina uppgifter. Om den begärda informationen finns i dokumentation som den anmodade myndighetens tjänstemän har tillgång till, ska tjänstemännen vid den begärande myndigheten få kopior av den dokumentationen.

2. Genom överenskommelse mellan den begärande myndigheten och den anmodade myndigheten, och på de villkor som fastställs av den senare, får den anmodade myndigheten tillåta att tjänstemän som bemyndigats av den begärande myndigheten närvarar, i syfte att utbyta sådan information som avses i artikel 2.1 a, vid de administrativa utredningar som utförs på den anmodade statens territorium. Endast tjänstemän vid den anmodade myndigheten ska genomföra sådana administrativa utredningar. Tjänstemännen från den begärande myndigheten ska inte utöva de kontrollbefogenheter som tillkommer tjänstemän vid den anmodade myndigheten. De kan dock få tillträde till samma lokaler och tillgång till samma handlingar som dessa tjänstemän genom förmedling av tjänstemännen vid den anmodade myndigheten och endast för ändamål som har samband med den pågående administrativa utredningen.
3. De tjänstemän från den begärande myndigheten som uppehåller sig i en annan stat i enlighet med punkterna 1 och 2 ska alltid kunna uppvisa en skriftlig fullmakt, där deras identitet och officiella behörighet anges.

Artikel 14

Samtidiga kontroller

1. Staterna får komma överens om att utföra samtidiga kontroller när de anser att sådana kontroller är mer effektiva än kontroller som utförs av endast en stat.
2. En stat ska självständigt identifiera de beskattningsbara personer som den avser att föreslå för en samtidig kontroll. Den behöriga myndigheten i denna stat ska underrätta de behöriga myndigheterna i övriga berörda stater om vilka fall som föreslås för samtidiga kontroller. Den ska i största möjliga utsträckning motivera sitt val genom att tillhandahålla den information som har lett till detta beslut. Den ska ange den tidsperiod under vilken kontrollerna bör utföras.
3. En behörig myndighet som tar emot förslaget om samtidig kontroll ska bekräfta sitt samtycke eller motivera sitt avslag för den motsvarande myndigheten, i princip senast två veckor efter den dag då förslaget togs emot men senast efter en månad efter den dag då förslaget togs emot.
4. Varje behörig myndighet ska utse en företrädare som ansvarar för att leda och samordna kontrollen.

KAPITEL 4

Eurofisc

Artikel 15

Norges deltagande i Eurofisc

1. I syfte att främja och underlätta det multilaterala samarbetet i kampen mot mervärdesskattebedrägeri ska Norge inbjudas att delta i nätverket Eurofisc som inrättats genom kapitel X i rådets förordning (EU) nr 904/2010⁽¹⁾ om administrativt samarbete och kampen mot mervärdesskattebedrägeri enligt de villkor som fastställs i detta kapitel.
2. Norges deltagande i Eurofisc innebär inte att de sambandstjänstemän för Eurofisc som utsetts av den behöriga myndigheten i en stat får åtkomst till den andra statens databaser.

Artikel 16

Sambandstjänstemän för Eurofisc

1. Norges behöriga myndighet ska utse minst en sambandstjänsteman för Eurofisc som ansvarar för informationsutbytet inom de verksamhetsområden för Eurofisc där Norge deltar.
2. Sambandstjänstemännen för Eurofisc ska vara behöriga tjänstemän i den mening som avses i artikel 4.4. De ska fortsatt enbart vara ansvariga inför sina nationella administrationer.
3. Norges sambandstjänstemän för Eurofisc ska inte utses som samordnare för verksamhetsområden eller ordförande för Eurofisc eller vara deltagare i de omröstningsförfaranden som fastställs i Eurofiscs arbetsordning.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EU) nr 904/2010 av den 7 oktober 2010 om administrativt samarbete och kampen mot mervärdesskattebedrägeri (EUT L 268, 12.10.2010, s. 1).

KAPITEL 5

Allmänna bestämmelser

Artikel 17

Villkor för informationsutbytet

1. Den anmodade myndigheten ska till den begärande myndigheten lämna den information som avses i artikel 2.1 a eller den administrativa delgivning som avses i artikel 12 under förutsättning att
 - a) antalet och arten av de förfrågningar om information som görs av den begärande myndigheten inte innebär en oproportionerlig administrativ börda för den anmodade myndigheten,
 - b) den begärande myndigheten har uttömt de vanliga informationskällor som den allt efter omständigheterna kan använda för att skaffa den begärda informationen, utan att riskera det önskade resultatet.
2. Detta avtal ska inte innebära någon förpliktelse att låta genomföra utredningar eller att lämna information om ett specifikt fall, om den stat som skulle lämna informationen av sin lagstiftning eller administrativa praxis är förhindrad att göra utredningarna eller att inhämta eller använda informationen för egna ändamål.
3. En anmodad myndighet får vägra att tillhandahålla information, om den begärande myndigheten av juridiska skäl är förhindrad att lämna liknande information. Den anmodade myndigheten ska underrätta den gemensamma kommittén om skälen till vägran.
4. Tillhandahållande av information får nekas, om det skulle leda till att en affärshemlighet, företagshemlighet, yrkeshemlighet eller handelsprocess skulle röjas, eller om det gäller information vars röjande skulle strida mot allmän ordning.
5. Punkterna 2, 3 och 4 får inte under några omständigheter tolkas som att den anmodade myndigheten tillåts att vägra att lämna information enbart på grund av att dessa uppgifter innehas av en bank, ett annat finansiellt institut, en förvaltare eller en person som agerar i egenskap av ombud eller förvaltare, eller på grund av att uppgifterna rör ägarintressen i en juridisk person.
6. Den anmodade myndigheten ska underrätta den begärande myndigheten om skälen till att en begäran om bistånd inte tillmötesgås.

Artikel 18

Återkoppling

Om en behörig myndighet lämnar information i enlighet med artikel 7 eller 10 kan den begära att den behöriga myndighet som tog emot informationen ger återkoppling om den mottagna informationen. Om en sådan begäran görs ska den behöriga myndighet som tog emot informationen, utan att det påverkar de regler om skattesekretess och uppgiftsskydd som tillämpas i dess stat, ge återkoppling så snart som möjligt, förutsatt att detta inte medför en oproportionerlig administrativ börda för den.

Artikel 19

Språk

En begäran om bistånd, inbegripet begäran om delgivning, och bifogade handlingar ska avfattas på ett språk som den anmodade och den begärande myndigheten kommit överens om.

Artikel 20

Statistiska uppgifter

Senast den 30 juni varje år ska parterna på elektronisk väg till den gemensamma kommittén överlämna en förteckning över statistiska uppgifter om tillämpningen av denna avdelning.

Artikel 21

Standardformulär och kommunikationsmedel

1. Information i enlighet med artiklarna 7, 10, 11, 12 och 18 och statistik i enlighet med artikel 20 ska tillhandahållas med hjälp av det standardformulär som anges i artikel 41.2 d.

2. Standardformuläret ska så vitt det är möjligt tillhandahållas på elektronisk väg.
3. Om en begäran inte i sin helhet har lämnats in genom de elektroniska systemen ska den anmodade myndigheten utan dröjsmål bekräfta mottagandet av begäran på elektronisk väg och under alla omständigheter senast fem arbetsdagar efter mottagandet.
4. Om en myndighet har mottagit en begäran eller information som den inte är den avsedda mottagaren för, ska den utan dröjsmål skicka ett meddelande på elektronisk väg till avsändaren och under alla omständigheter senast fem arbetsdagar efter mottagandet.

AVDELNING III

BISTÅND FÖR INDRIVNING

KAPITEL 1

Informationsutbyte

Artikel 22

Begäran om information

1. På begäran av den sökande myndigheten ska den anmodade myndigheten tillhandahålla all information som kan förutses vara relevant för den sökande myndigheten vid indrivningen av dess fordringar enligt artikel 2.1 b.

I syfte att tillhandahålla denna information ska den anmodade myndigheten se till att de administrativa utredningar genomförs som krävs för att erhålla den.

2. Den anmodade myndigheten ska inte vara skyldig att tillhandahålla information
 - a) som den inte skulle kunna få för att driva in liknande fordringar för egen del,
 - b) som skulle avslöja affärs- och industrihemligheter eller yrkeshemligheter,
 - c) som om de yppas skulle kunna vara till skada för säkerheten eller strida mot allmän ordning i den anmodade myndighetens stat.
3. Under inga omständigheter får punkt 2 tolkas som att en anmodad myndighet tillåts att vägra att lämna information enbart på grund av att denna information innehas av en bank, ett annat finansinstitut, en förvaltare eller en person som agerar i egenskap av ombud eller förvaltare, eller på grund av att informationen rör ägarintressen i en person.
4. Den anmodade myndigheten ska underrätta den sökande myndigheten om skälen till att den avslår en begäran om information.

Artikel 23

Informationsutbyte utan föregående begäran

Om en återbetalning av skatter eller avgifter avser en person som är etablerad eller som har hemvist i en annan stat inom vars territorium detta avtal är tillämpligt, får den stat från vilken återbetalningen ska ske underrätta etablerings- eller hemviststaten om den kommande återbetalningen.

Artikel 24

Närvaro vid myndigheter och medverkan i administrativa utredningar

1. I syfte att främja det ömsesidiga bistånd som föreskrivs i denna avdelning får tjänstemän som bemyndigats av den sökande myndigheten, efter överenskommelse mellan den sökande myndigheten och den anmodade myndigheten och i enlighet med de bestämmelser som den sistnämnda myndigheten fastställt,
 - a) närvara på de kontor där den anmodade statens tjänstemän utför sina arbetsuppgifter,

- b) närvara vid de administrativa utredningar som utförs på den anmodade statens territorium,
 - c) bistå den anmodade statens behöriga tjänstemän under domstolsförfaranden i den staten.
2. Om det är tillåtet enligt tillämplig lagstiftning i den anmodade staten kan det i den överenskommelse som avses i punkt 1 b föreskrivas att tjänstemän från den sökande myndigheten får höra enskilda personer och granska handlingar.
3. De tjänstemän som av den sökande myndigheten har bemyndigats att tillämpa den möjlighet som punkterna 1 och 2 erbjuder måste alltid kunna visa upp ett skriftligt tillstånd som anger deras identitet och befattning.

KAPITEL 2

Bistånd för delgivning av handlingar

Artikel 25

Begäran om delgivning av vissa handlingar rörande fordringar

1. Den anmodade myndigheten ska på begäran av den sökande myndigheten delge mottagaren alla handlingar, inbegripet de som är av juridisk karaktär, från den sökande myndighetens stat vilka rör en fordran enligt artikel 2.1 b eller indrivning av en sådan.

Begäran om delgivning ska åtföljas av ett standardformulär med åtminstone följande uppgifter:

- a) Namn, adress och andra uppgifter som är relevanta för identifiering av mottagaren.
 - b) Syftet med delgivningen och den tidsfrist inom vilken delgivningen ska utföras.
 - c) En beskrivning av den bifogade handlingen samt den berörda fordrans art och belopp.
 - d) Namn, adress och andra kontaktuppgifter avseende
 - i) det kontor som är ansvarigt för den bifogade handlingen och, om detta inte är detsamma,
 - ii) det kontor som kan lämna ytterligare upplysningar om den delgivna handlingen eller om möjligheterna att bestrida betalningsskyldigheten.
2. Den sökande myndigheten ska begära delgivning enligt denna artikel endast när den inte kan utföra delgivningen i enlighet med gällande bestämmelser för delgivning av den berörda handlingen i sin egen stat, eller när sådan delgivning skulle medföra orimliga svårigheter.

3. Den anmodade myndigheten ska omedelbart underrätta den sökande myndigheten om de åtgärder som vidtagits med anledning av dess begäran om delgivning, särskilt om vilket datum handlingen delgavs mottagaren.

Artikel 26

Delgivningsätt

1. Den anmodade myndigheten ska säkerställa att delgivning i den anmodade staten utförs i enlighet med tillämpliga nationella lagar, andra författningar och tillämplig administrativ praxis.
2. Punkt 1 ska inte påverka annan typ av delgivning som genomförts av en behörig myndighet i den sökande staten i enlighet med gällande bestämmelser i den staten.

En behörig myndighet etablerad i den sökande staten får delge alla handlingar direkt med rekommenderad post eller på elektronisk väg till en person i en annan stat inom vars territorium detta avtal är tillämpligt.

KAPITEL 3

Indrivning eller säkerhetsåtgärder

Artikel 27

Begäran om indrivning

1. Den anmodade myndigheten ska på begäran av den sökande myndigheten driva in fordringar som omfattas av ett dokument som medger verkställighet i den sökande myndighetens stat.
2. Så snart den sökande myndigheten erhåller relevanta upplysningar om det ärende som ligger till grund för begäran om indrivning ska den vidarebefordra dessa till den anmodade myndigheten.

Artikel 28

Villkor för en begäran om indrivning

1. Den sökande myndigheten får inte begära indrivning om och under den tid fordran och/eller det dokument som medger dess verkställighet bestrids i den sökande myndighetens stat, med undantag för de fall då artikel 31.4 tredje stycket tillämpas.
2. Innan den sökande myndigheten begär indrivning ska de lämpliga indrivningsförfaranden som finns i den sökande myndighetens stat tillämpas, utom i följande fall:
 - a) Om det är uppenbart att det inte finns några tillgångar för indrivning i den staten eller att dessa förfaranden inte kommer att leda till att hela beloppet betalas, och den sökande myndigheten har särskilda upplysningar som visar att den berörda personen har tillgångar i den anmodade myndighetens stat.
 - b) Om tillämpningen av sådana förfaranden i den sökande myndighetens stat skulle medföra orimliga svårigheter.

Artikel 29

Dokument som medger verkställighet i den anmodade myndighetens stat och andra bifogade handlingar

1. En begäran om indrivning ska åtföljas av ett enhetligt dokument som medger verkställighet i den anmodade myndighetens stat.

Detta enhetliga dokument som medger verkställighet ska motsvara huvudinnehållet i det ursprungliga dokument som medger verkställighet i den sökande myndighetens stat och utgöra den enda grundvalen för indrivningen och de säkerhetsåtgärder som vidtas i den anmodade myndighetens stat. Det ska inte krävas någon åtgärd för erkännande, komplettering eller ersättande i den staten.

Det enhetliga dokument som medger verkställighet ska innehålla åtminstone följande information:

- a) Uppgifter som är relevanta för identifiering av det ursprungliga dokumentet som medger verkställighet, en beskrivning av fordran, inbegripet dess art, vilken period den omfattar, eventuella datum av betydelse för verkställighetsförfarandet samt fordrans storlek och dess olika delar såsom kapital, upplupen ränta m.m.
 - b) Namn och andra uppgifter som är relevanta för identifiering av gäldenären.
 - c) Namn, adress och andra kontaktuppgifter avseende
 - i) det kontor som är ansvarigt för fastställandet av fordran och, om detta inte är detsamma,
 - ii) det kontor som kan lämna ytterligare upplysningar om fordran eller möjligheterna att bestrida betalningsskyldigheten.
2. En begäran om indrivning av en fordran får åtföljas av andra handlingar som avser fordran och som utfärdats av den sökande myndighetens stat.

Artikel 30

Verkställighet av begäran om indrivning

1. När det gäller indrivning i den anmodade myndighetens stat ska varje fordran för vilken indrivning begärts behandlas som om den var den statens fordran, om inte annat föreskrivs i detta avtal. Den anmodade myndigheten ska utnyttja de befogenheter och förfaranden som enligt den statens lagar, andra författningar eller administrativa bestämmelser tillämpas på samma fordringar om inte annat föreskrivs i detta avtal.

Den anmodade myndighetens stat ska inte vara skyldig att bevilja fordringar den förmånsrätt som ges liknande fordringar som uppkommer i den anmodade myndighetens stat, om inte annat har överenskommits eller föreskrivs i den statens lagstiftning. En stat som vid tillämpningen av detta avtal beviljar förmånsrätt för fordringar som uppkommer i en annan stat får inte vägra att bevilja samma förmånsrätt för andra EU-medlemsstaters samma eller liknande fordringar, på samma villkor.

Den anmodade myndighetens stat ska driva in fordran i den egna valutan.

2. Den anmodade myndigheten ska snarast underrätta den sökande myndigheten om eventuella åtgärder som vidtagits med anledning av begäran om indrivning.

3. Från den dag då begäran om indrivning tas emot ska den anmodade myndigheten ta ut ränta för sen betalning i enlighet med de lagar, andra författningar och administrativa bestämmelser som tillämpas på dess egna fordringar.

4. Den anmodade myndigheten får, om tillämpliga lagar, andra författningar eller administrativa bestämmelser så medger, bevilja gäldenären betalningsuppskov eller godkänna ett avbetalningsförfarande och ta ut ränta för detta. Den ska informera den sökande myndigheten om varje sådant beslut.

5. Utan att det påverkar tillämpningen av artikel 37.1 ska den anmodade myndigheten till den sökande myndigheten överföra det fordringsbelopp som den har drivit in samt den ränta som avses i punkterna 3 och 4 i den här artikeln.

Artikel 31

Tvister

1. Tvister avseende fordran, det ursprungliga dokument som medger verkställighet i den sökande myndighetens stat eller det enhetliga dokument som medger verkställighet i den anmodade myndighetens stat och tvister avseende giltigheten av en delgivning som gjorts av en sökande myndighet ska prövas av behöriga instanser i den sökande myndighetens stat. Om fordran, det ursprungliga dokument som medger verkställighet i den sökande myndighetens stat eller det enhetliga dokument som medger verkställighet i den anmodade myndighetens stat i samband med indrivning bestrids av en berörd part ska den anmodade myndigheten informera den berörda parten om att eventuell talan ska väckas vid behörig instans i den sökande myndighetens stat i enlighet med den lagstiftning som gäller där.

2. Tvister som rör verkställighetsåtgärder som vidtagits i den anmodade myndighetens stat eller giltigheten av en delgivning som utförts av en myndighet i den anmodade staten ska prövas av den behöriga instansen i den staten i enlighet med dess lagar och andra författningar.

3. Om ett sådant ärende som avses i punkt 1 har inletts ska den sökande myndigheten underrätta den anmodade myndigheten om detta och meddela vilka delar av fordran som inte bestrids.

4. Så snart den anmodade myndigheten har erhållit de upplysningar som avses i punkt 3, antingen från den sökande myndigheten eller från den berörda parten, ska den skjuta upp verkställandet av den del av fordran som bestrids, i avvaktan på det beslut som den behöriga instansen fattar i detta ärende, såvida inte den sökande myndigheten begär något annat enligt tredje stycket i den här punkten.

På begäran av den sökande myndigheten, eller om den anmodade myndigheten annars bedömer det nödvändigt, och utan att det påverkar tillämpningen av artikel 33, får den anmodade myndigheten vidta säkerhetsåtgärder för att säkerställa indrivningen, i den mån det är tillåtet enligt tillämpliga lagar eller andra författningar.

Den sökande myndigheten får i enlighet med gällande lagar, andra författningar och administrativ praxis i den myndighetens stat be den anmodade myndigheten att driva in en fordran som bestrids eller en bestridd del av en fordran i den mån det är tillåtet enligt gällande lagar, andra författningar och administrativ praxis i den anmodade myndighetens stat. En sådan begäran ska vara motiverad. Om ärendet senare avgörs till gäldenärens fördel ska den sökande myndigheten ansvara för återbetalningen av hela det indrivna beloppet och eventuell ersättning i enlighet med gällande lagstiftning i den anmodade myndighetens stat.

Om ett förfarande för ömsesidig överenskommelse har inletts mellan den sökande myndighetens och den anmodade myndighetens stater och om resultatet av förfarandet kan påverka fordran med avseende på vilken bistånd har begärts, ska indrivningsåtgärderna skjutas upp eller stoppas till dess att det förfarandet har avslutats, såvida det inte rör ett fall med omedelbar brådska på grund av bedrägeri eller insolvens. Om indrivningsåtgärderna skjuts upp eller stoppas ska andra stycket tillämpas.

Artikel 32

Ändring eller återkallelse av begäran om bistånd för indrivning

1. Den sökande myndigheten ska omedelbart underrätta den anmodade myndigheten om eventuell senare ändring eller återkallelse av dess begäran om indrivning och ange skälen för denna ändring eller detta tillbakadragande.
2. Om ändringen av begäran orsakats av ett beslut av den behöriga instans som avses i artikel 31.1 ska den sökande myndigheten översända detta beslut tillsammans med ett reviderat enhetligt dokument som medger verkställighet i den anmodade myndighetens stat. Den anmodade myndigheten ska därefter fortsätta med ytterligare indrivningsåtgärder på grundval av det reviderade dokumentet.

Den indrivning eller de säkerhetsåtgärder som redan vidtagits på grundval av det ursprungliga enhetliga dokument som medger verkställighet i den anmodade myndighetens stat kan fortsätta på grundval av det reviderade dokumentet, såvida inte ändringen av begäran beror på att det ursprungliga dokument som medgav verkställighet i den sökande myndighetens stat eller det ursprungliga enhetliga dokument som medgav verkställighet i den anmodade myndighetens stat förklarats ogiltigt.

Artiklarna 29 och 31 är tillämpliga med avseende på det reviderade dokumentet.

Artikel 33

Begäran om säkerhetsåtgärder

1. På begäran av den sökande myndigheten ska den anmodade myndigheten vidta säkerhetsåtgärder, ifall detta är tillåtet enligt dess nationella lagstiftning och överensstämmer med dess administrativa praxis, för att säkerställa indrivning om en fordran eller det dokument som möjliggör verkställighet i den sökande myndighetens stat bestrids när begäran görs eller om fordran ännu inte är föremål för ett dokument som medger verkställighet i den sökande myndighetens stat, i den mån säkerhetsåtgärder är möjliga i en liknande situation enligt lagstiftning och administrativ praxis i den sökande myndighetens stat.

Den handling som utfärdats för att medge säkerhetsåtgärder i den sökande myndighetens stat, och som avser den fordran för vilken ömsesidigt bistånd begärs ska, i förekommande fall, bifogas begäran om säkerhetsåtgärder i den anmodade myndighetens stat. Denna handling ska inte bli föremål för någon åtgärd för erkännande, komplettering eller ersättande i den anmodade myndighetens stat.

2. Begäran om säkerhetsåtgärder får åtföljas av andra handlingar som avser fordran.

Artikel 34

Regler som gäller för begäran om säkerhetsåtgärder

I syfte att genomföra artikel 33 ska artiklarna 27.2, 30.1, 30.2, 31 och 32 gälla i tillämpliga delar.

*Artikel 35***Begränsningar av den anmodade myndighetens skyldigheter**

1. Den anmodade myndigheten ska inte vara skyldig att bevilja bistånd enligt artiklarna 27–33 om indrivningen av fordran på grund av gäldenärens situation skulle förorsaka allvarliga ekonomiska eller sociala svårigheter i den anmodade myndighetens stat, om gällande lagar, andra författningar och administrativ praxis i den staten tillåter ett sådant undantag för nationella fordringar.

2. Den anmodade myndigheten ska inte vara skyldig att bevilja det bistånd som avses i artiklarna 22 och 24–33 om den ursprungliga begäran om bistånd enligt artikel 22, 24, 25, 27 eller 33 görs för fordringar som är äldre än fem år, beräknat från den dag då fordran skulle ha betalats i den sökande myndighetens stat till den dag den ursprungliga begäran om bistånd gjordes.

Om emellertid en fordran eller det ursprungliga dokument som medger verkställighet i den sökande myndighetens stat bestrids, ska femårsperioden anses börja den dag då det i den sökande myndighetens stat fastställs att fordran eller det dokument som medger verkställighet inte längre får bestridas.

Dessutom ska femårsperioden anses börja den dag då hela betalningsfristen löper ut, i de fall betalningsuppskov eller en avbetalningsplan har beviljats av den sökande myndighetens stat.

I dessa fall ska den anmodade myndigheten dock inte vara skyldig att bevilja bistånd vad avser fordringar som är äldre än tio år, beräknat från den dag då fordran skulle ha betalats i den sökande myndighetens stat.

3. En stat ska inte vara skyldig att bevilja bistånd om det totala beloppet på de fordringar som omfattas av detta avtal och för vilka bistånd begärs är mindre än 1 500 EUR.

4. Den anmodade myndigheten ska underrätta den sökande myndigheten om skälen till att avslå en begäran om bistånd.

*Artikel 36***Preskriptionsfrågor**

1. Frågor avseende preskription ska uteslutande regleras av gällande lagstiftning i den sökande myndighetens stat.

2. När det gäller att skjuta upp, avbryta eller förlänga preskriptionstider ska alla åtgärder som vidtas av den anmodade myndigheten, eller på dennas vägnar, för att driva in fordringar till följd av en begäran om bistånd som leder till att preskriptionstiden skjuts upp, avbryts eller förlängs i enlighet med gällande lagstiftning i den anmodade myndighetens stat, anses ha samma verkan i den sökande myndighetens stat, under förutsättning att motsvarande verkan föreskrivs enligt gällande lagstiftning i den sistnämnda staten.

Om det inte är möjligt att skjuta upp, avbryta eller förlänga preskriptionstiden enligt gällande lagstiftning i den anmodade myndighetens stat ska alla åtgärder som vidtas av den anmodade myndigheten, eller på dennas vägnar, för att driva in fordringar till följd av en begäran om bistånd som, om de hade vidtagits av den sökande myndigheten eller på dennas vägnar i dess egen stat, skulle ha lett till att preskriptionstiden uppskötts, avbröts eller förlängdes i enlighet med lagstiftningen i den staten, anses ha vidtagits i den sistnämnda staten vad gäller denna verkan.

Första och andra styckena ska inte påverka rätten för den sökande myndighetens stat att vidta åtgärder som leder till att preskriptionstiden skjuts upp, avbryts eller förlängs i enlighet med gällande lagstiftning i den staten.

3. Den sökande myndigheten och den anmodade myndigheten ska informera varandra om eventuella åtgärder som avbryter, skjuter upp eller förlänger preskriptionstiden för den fordran för vilken indrivning eller säkerhetsåtgärder begärs, eller som skulle kunna få denna verkan.

*Artikel 37***Kostnader**

1. Utöver de belopp som avses i artikel 30.5 ska den anmodade myndigheten eftersträva att från den berörda personen driva in och behålla alla kostnader den ådrar sig i samband med indrivningen, i enlighet med lagar och andra författningar i myndighetens stat.
2. Staterna ska ömsesidigt avstå från alla krav på ersättning för de kostnader som uppstått genom det ömsesidiga bistånd de ger varandra vid tillämpningen av detta avtal.

När indrivning innebär ett särskilt problem, är förbunden med mycket stora kostnader eller avser organiserad brottslighet, får den sökande och den anmodade myndigheten emellertid komma överens om ersättning som är anpassad till det enskilda fallet.

3. Trots vad som sägs i punkt 2 ska den sökande myndighetens stat vara betalningsskyldig gentemot den anmodade myndighetens stat för alla kostnader eller förluster som uppstår på grund av åtgärder som bedöms vara ogrundade, antingen vad gäller fordrans riktighet, eller giltigheten hos det dokument som medger verkställighet och/eller säkerhetsåtgärder och som utfärdats av den sökande myndigheten.

*KAPITEL 4***Allmänna regler för alla typer av begäran om bistånd***Artikel 38***Användning av språk**

1. Varje begäran om bistånd, standardformulär för delgivning och enhetliga dokument som medger verkställighet i den anmodade myndighetens stat ska översändas på eller åtföljas av en översättning till det officiella språket, eller ett av de officiella språken, i den anmodade myndighetens stat. Det faktum att vissa delar av dessa är skrivna på ett annat språk än det officiella språket eller ett av de officiella språken i den staten ska inte påverka deras giltighet eller giltigheten av förfarandet om detta andra språk är ett språk som de berörda staterna har enats om.
2. Handlingar för vilka delgivning begärs i enlighet med artikel 25 får skickas till den anmodade myndigheten på ett officiellt språk i den sökande myndighetens stat.
3. Om en begäran åtföljs av andra handlingar än de som avses i punkterna 1 och 2 får den anmodade myndigheten vid behov begära att den sökande myndigheten översätter dessa handlingar till det officiella språket, eller ett av de officiella språken, i den anmodade myndighetens stat, eller till ett annat språk som de berörda staterna har enats om.

*Artikel 39***Statistiska uppgifter**

Senast den 30 juni varje år ska parterna på elektronisk väg till den gemensamma kommittén överlämna en förteckning över statistiska uppgifter om tillämpningen av denna avdelning.

*Artikel 40***Standardformulär och kommunikationsmedel**

1. En begäran om information enligt artikel 22.1, en begäran om delgivning enligt artikel 25.1, en begäran om indrivning enligt artikel 27.1 eller en begäran om säkerhetsåtgärder enligt artikel 33.1 samt överlämnande av statistiska uppgifter enligt artikel 39 ska skickas på elektronisk väg med hjälp av ett standardformulär, såvida detta inte är ogenomförbart av tekniska skäl. Dessa formulär ska också i möjligaste mån användas för alla andra meddelanden som rör begäran.

Det enhetliga dokument som medger verkställighet i den anmodade myndighetens stat, det dokument som medger säkerhetsåtgärder i den sökande myndighetens stat och övriga handlingar enligt artiklarna 29 och 33 ska också skickas elektroniskt, såvida detta inte är ogenomförbart av tekniska skäl.

I tillämpliga fall kan standardformulären åtföljas av rapporter, förklaringar och eventuella andra handlingar, eller bestyrkta kopior av eller utdrag ur dessa, vilka också ska skickas på elektronisk väg, såvida detta inte är ogenomförbart av tekniska skäl.

Standardformulär och elektronisk kommunikation får också användas för informationsutbyte i enlighet med artikel 23.

2. Punkt 1 ska inte gälla den information och dokumentation som erhålls genom att tjänstemän närvarar vid myndigheter i en annan stat eller genom deltagande i administrativa utredningar i en annan stat i enlighet med artikel 24.

3. Om kommunikationen inte sker på elektronisk väg eller genom användning av standardformulär ska detta inte påverka giltigheten av de erhållna upplysningarna eller av de åtgärder som vidtas för att efterkomma en begäran om bistånd.

4. Nätet för elektronisk kommunikation och de standardformulär som antagits för tillämpningen av detta avtal får också användas vid bistånd för indrivning avseende andra fordringar än de som avses i artikel 2.1 b, om ett sådant bistånd för indrivning är möjligt enligt andra bilaterala eller multilaterala rättsligt bindande instrument om administrativt samarbete mellan staterna.

5. Under den tid och i den mån som den gemensamma kommittén inte har antagit närmare bestämmelser om genomförandet av denna avdelning ska de behöriga myndigheterna använda de bestämmelser, inklusive de standardformulär som redan antagits vid genomförandet av rådets direktiv 2010/24/EU⁽¹⁾, varvid termen *medlemsstat* kommer att tolkas som att den omfattar Norge.

Trots vad som sägs i det föregående stycket ska den anmodade myndighetens stat använda eurovalutan vid överföring av indrivna belopp till den sökande myndighetens stat, om inte annat har överenskommit mellan de berörda staterna. De stater som inte har euron som officiell valuta ska enas med Norge om vilken valuta som ska användas vid överföring av indrivna belopp och underrätta den gemensamma kommittén om detta.

AVDELNING IV

GENOMFÖRANDE OCH TILLÄMPNING

Artikel 41

Den gemensamma kommittén

1. Parterna inrättar härigenom en gemensam kommitté som består av parternas företrädare. Den gemensamma kommittén ska säkerställa att detta avtal fungerar och genomförs väl.
2. Den gemensamma kommittén ska utfärda rekommendationer för att främja målen för detta avtal och anta beslut om följande:
 - a) Frekvensen av, de praktiska arrangemangen för och de exakta informationskategorier som omfattas av det automatiska utbyte som avses i artikel 11.
 - b) En översyn av resultatet av det automatiska informationsutbytet för varje kategori som fastställts enligt led a för att säkerställa att denna typ av utbyte enbart görs när det är det effektivaste sättet att utbyta information.
 - c) Fastställande av de nya informationskategorier som ska utbytas enligt artikel 11 om det automatiska utbytet är det effektivaste sättet att samarbeta.
 - d) Antagande av det standardformulär som ska användas vid tillhandahållande av information enligt artiklarna 21.1 och 40.1.
 - e) Fastställande av vad som ska överföras via CCN/CSI-nätet eller på annat sätt.
 - f) Fastställande av belopp och former för Norges ekonomiska bidrag till unionens allmänna budget när det gäller kostnader som uppkommer på grund av Norges deltagande i de europeiska informationssystemen, med hänsyn tagen till de beslut som avses i leden d och e.
 - g) Antagande av genomförandebestämmelser om de praktiska arrangemangen för att organisera kontakterna mellan de centrala kontaktkontoren och de kontaktorgan som avses i artiklarna 4.2 b och 4.3 b.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2010/24/EU av den 16 mars 2010 om ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar som avser skatter, avgifter och andra åtgärder (EUT L 84, 31.3.2010, s. 1)

- h) Fastställande av de praktiska arrangemangen mellan de centrala kontaktkontoren för genomförandet av artikel 4.5.
 - i) Antagande av genomförandebestämmelser om omräkning av de belopp som ska drivas in och överföring av belopp som drivits in.
 - j) Antagande av ett förfarande om ingående av det avtal om servicenivå som avses i artikel 5.
 - k) Ändring av hänvisningarna till unionens och Norges rättsakter som ingår i detta avtal.
3. Den gemensamma kommittén ska agera enhälligt. Den gemensamma kommitténs beslut ska vara bindande för parterna. Den gemensamma kommittén ska anta sin egen arbetsordning.
4. Den gemensamma kommittén ska sammanträda minst vartannat år. Vardera parten får begära att ett möte ska sammankallas. Vardera parten ska växelvis inneha ordförandeskapet för den gemensamma kommittén. Datum och plats för varje möte, samt dagordningen, ska avgöras genom en överenskommelse mellan parterna.
5. Om en av parterna önskar revidera avtalet ska den lägga fram ett förslag inför den gemensamma kommittén, som ska utfärda rekommendationer, särskilt om inledandet av förhandlingar enligt parternas regler för internationella förhandlingar.

Artikel 42

Twistlösning

Eventuella tvister mellan parterna om tolkningen eller tillämpningen av detta avtal ska lösas genom samråd inom den gemensamma kommittén. Parterna ska för den gemensamma kommittén lägga fram de relevanta uppgifter som krävs för en grundlig granskning av ärendet för att tvisten ska lösas.

AVDELNING V

SLUTBESTÄMMELSER

Artikel 43

Territoriellt tillämpningsområde

Detta avtal ska tillämpas på Norges territorium i enlighet med artiklarna 1 och 2 i den norska lagen nr 58 av den 19 juni 2009 om mervärdesskatt och på de territorier där fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt tillämpas och i enlighet med de villkor som fastställs i dessa fördrag, med undantag av de territorier som anges i artikel 6 i direktiv 2006/112/EG.

Artikel 44

Ikraftträdande, löptid och uppsägning

1. Detta avtal ska godkännas av parterna i enlighet med deras egna interna rättsliga förfaranden.
2. Detta avtal träder i kraft den första dagen i den andra månaden efter den dag då parterna till varandra har anmält att de interna rättsliga förfaranden som avses i punkt 1 har slutförts.
3. Detta avtal ska ingås på obestämd tid. Vardera parten får säga upp detta avtal genom skriftlig anmälan till den andra parten. Uppsägningen får verkan sex månader efter dagen för anmälan.
4. De anmälningar som görs i enlighet med denna artikel ska för unionens del sändas till rådets generalsekretariat och för Norges del till utrikesministeriet.

Artikel 45

Bilaga

Bilagan till detta avtal ska utgöra en integrerad del av avtalet.

*Artikel 46***Förhållande till bilaterala eller multilaterala avtal eller överenskommelser mellan staterna**

Bestämmelserna i detta avtal ska ha företräde framför bestämmelserna i ettilateralt eller multilateralt rättsligt bindande instrument om administrativt samarbete, bedrägeribekämpning och indrivning av fordringar på mervärdesskatteområdet som har ingåtts mellan unionens medlemsstater och Norge, i den mån bestämmelserna i det sistnämnda instrumentet är oförenliga med bestämmelserna i detta avtal.

*Artikel 47***Autentisk text**

Detta avtal är upprättat i två exemplar på bulgariska, danska, engelska, estniska, finska, franska, grekiska, iriska, italienska, kroatiska, lettiska, litauiska, maltesiska, nederländska, polska, portugisiska, rumänska, slovakiska, slovenska, spanska, svenska, tjeckiska, tyska, ungerska och norska språken, vilka alla texter är lika giltiga.

*Artikel 48***Utvidgning av detta avtal till nya medlemsstater i unionen**

När ett land blir medlemsstat i unionen ska texten i detta avtal på den nya anslutande medlemsstatens språk vilket fastställs av Europeiska unionens råd bestyrkas genom skriftväxling mellan unionen och Norge.

Съставено в София на шести февруари две хиляди и осемнадесета година.

Hecho en Sofía, el seis de febrero de dos mil dieciocho.

V Sofii dne šestého února dva tisíce osmnáct.

Udfærdiget i Sofia den sjette februar to tusind og atten.

Geschehen zu Sofia am sechsten Februar zweitausendachtzehn.

Kahe tuhande kaheksateistkümnenda aasta veebruarikuu kuuendal päeval Sofias.

Έγινε στη Σόφια, στις έξι Φεβρουαρίου δύο χιλιάδες δεκαοκτώ.

Done at Sofia on the sixth day of February in the year two thousand and eighteen.

Fait à Sofia, le six février deux mille dix-huit.

Sastavljeno u Sofiji šestog veljače godine dvije tisuće osamnaeste.

Fatto a Sofia, addì sei febbraio duemiladiciotto.

Sofijā, divi tūkstoši astoņpadsmitā gada sestajā februārī.

Priimta du tūkstančiai aštuonioliktų metų vasario šeštą dieną Sofijoje.

Kelt Szófiában, a kétezer-tizenhatalcadik év február havának hatodik napján.

Magħmul f'Sofija fis-sitt jum ta' Frar fis-sena elfejn u tmintax.

Gedaan te Sofia, zes februari tweeduizend achttien.

Sporządzono w Sofii dnia szóstego lutego dwa tysiące osiemnastego roku.

Feito em Sónia, em seis de fevereiro de dois mil e dezoito.

Íntocmit la Sofia, la șase februarie două mii optsprezece.

V Sofii šiesteho februára dvetisícosemnást.

V Sofiji, dne šestega februarja leta dva tisoč osemnajst.

Tehty Sofiassa kuudentena päivänä helmikuuta vuonna kaksituhattakahdeksantoista.

Som skedde i Sofia den sjätte februari år tjugohundraarton.

Utfærdiget i Sofia, den sjette februar totusenogatten.

За Европейския съюз
 Por la Unión Europea
 Za Evropskou unii
 For Den Europæiske Union
 Für die Europäische Union
 Euroopa Liidu nimel
 Για την Ευρωπαϊκή Ένωση
 For the European Union
 Pour l'Union européenne
 Za Europsku uniju
 Per l'Unione europea
 Eiropas Savienības vārdā –
 Europos Sąjungos vardu
 Az Európai Unió részéről
 Għall-Unjoni Ewropea
 Voor de Europese Unie
 W imieniu Unii Europejskiej
 Pela União Europeia
 Pentru Uniunea Europeană
 Za Európsku úniu
 Za Evropsko unijo
 Euroopan unionin puolesta
 För Europeiska unionen
 For Den europeiske union

За Кралство Норвегия
 Por el Reino de Noruega
 Za Norské království
 For Kongeriget Norge
 Für das Königreich Norwegen
 Norra Kuningriigi nimel
 Για το Βασίλειο της Νορβηγίας
 For the Kingdom of Norway
 Pour le Royaume de Norvège
 Za Kraljevinu Norvešku
 Per il Regno di Norvegia
 Norvēģijas Karalistes vārdā –
 Norvegijos Karalystės vardu
 A Norvég Királyság részéről
 Għar-Renju tan-Norveġja
 Voor het Koninkrijk Noorwegen
 W imieniu Królestwa Norwegii
 Pelo Reino da Noruega
 Pentru Regatul Norvegiei
 Za Nórske kráľovstvo
 Za Kraljevino Norveško
 Norjan kuningaskunnan puolesta
 För Konungariket Norge
 For Kongeriket Norge

BILAGA

Förteckning över leveranser av varor och tillhandahållande av tjänster som omfattas av artikel 7.4:

- (1) Import av ringa värde (artikel 23 i rådets direktiv 2009/132/EG ⁽¹⁾).
 - (2) Tjänster med anknytning till fast egendom (artikel 47 i direktiv 2006/112/EG).
 - (3) Telekommunikationstjänster, radio- och televisionstjänster och tjänster som tillhandahålls på elektronisk väg (artikel 3 i detta avtal).
-

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2009/132/EG av den 19 oktober 2009 om tillämpningsområdet för artikel 143 b och c i direktiv 2006/112/EG vad gäller befrielse från mervärdesskatt vid slutlig import av vissa varor (EUT L 292, 10.11.2009, s. 5).